इत्येव पठ्यते, बशादिः इति च। **धातुवृत्तितरङ्गिण्यादिषु** 'वाडृ—' इति दृश्यते। 'वलेरित्येके' इत्यपि **क्षीरस्वामी**।

वाडकः - डिका, वाडकः - डिका, विवाडिषकः - षिका, वावाडकः - डिका; वाडिता - त्री, वाडयिता - त्री, विवाडिषिता - त्री, वावाडिता - त्री; इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिक**गाधति**वत् (394) ज्ञेयानि। [1]वाडः - वालः, इति।

(1589) "वात सुखसेवनयोः"

(X-चुरादिः - 1883. सक. सेट्. उभ.) **कथादिः, अदन्तश्च**।

'—**गतिसुखसेवनयोः**' इति **क्षीरस्वामी**। '—**गतिसुखसेवनेषु**' **इत्येके**।

'— गतिसुखसेचनयोः' इति **काशकृत्स्नः**।

[2]वातकः - तिका, विवातयिषकः-षिका; वातयिता - त्री, विवातयिषिता - त्री; इत्यादीनि रूपाणि सर्वाणि चौरादिक**कालयति**वत् (185) ऊह्यानि।

(1590) "वावृतु वरणे" (IV-दिवादिः-1160. सक. सेट्. आत्म.)

वरणम् = आवरणम्।

'**वृतु** वरणे' इति **धातुवृत्ति-धातुकाव्य-सि. कौमुदी-काशकृत्स्नादयः**। **सि. कौमुद्यां** 'वृतु—' इति पठित्वा पक्षान्तरे-वावृत्यते इति। 'वृतु—' इति **धा. का. व्याख्या** (2.60) पाठः। किञ्च तत्र 'केचित् पूर्वत्र पठितं वाग्रहणमस्यादिं कृत्वा '**वावृतु**—' इत्याहुः' इत्युपात्तम्। कर्मणि क्तप्रत्यये पक्षद्वयेऽपि प्रयोगा दृश्यन्ते। **क्षीरस्वामी** स्वतन्त्रेण 'वावृतु' इति पठित्वा "**अन्ये** भ्वादेरेव वरणे दिवादित्वं वा मन्यन्ते। तेन वरणे द्युतादिकार्यं न भवति। वर्तिष्यते, विवर्तिषते" इति उक्तम्। किं च भ्वादौ 'वृतु वरणे' (दिवादौ) **इत्येके**' इति तत्र दृश्यते।

कातन्त्रीयाः 'तप ऐश्वर्ये, वावृतु वर्तने' इति पठन्ति। ये वा-शब्दं 'तप ऐश्वर्ये वा' इत्येवं संबध्नन्ति, **काशकृत्स्न**पाठानुरोधेन तेषां 'वा' पदं समुच्चायकं भवितुमर्हति, न विकल्पार्थकम्' इति **काशकृत्स्ने टिप्पण्या**-मुक्तम्।

---

1. पचाद्यचि रूपमेवम्। वाडः=अश्वः। डलयोरेकत्वस्मरणमत्र विवक्षितम्।
2. '—सुखसेवनयोः' इति **धातुप्रदीपधातुवृत्तिबालमनोरमादिषु**।